

Bir Sevda Ölür Daha Gün Doğmadan

– M.Kılıçel · 03 Nisan 2016

Süzülür şafağa kızıl kelimeler
Yanmaya hazır kuru kibrit taneleri gibi
Dökülürken dilden zehir nağmeler
Bir çift tatlı kelimeler ölür uğursuz alacalada

Yangınına körük tutar yitilmemiş gece şafağa
Gün kara giysilerini giyerek doğar
Yorgun çoğraya'nın yıkanmaya aciz doğasına
Sadakat içindeki fitneler bulandırır
Akarken gönül ovasına
Gönül'ün durup dururken
Birden deliren anlamsız çöşmelerine benzer
Şafağa yüz süren asil gurur

Çünkü ağır gelir yalan,riya ve yapmacık sevişmeler
Kocaman ağır bir yük olur geçer her salise
Bir gece saklayamaz tonlarca zifir durtuleri
Taşıyamaz üzerine çöken şeytan'i yükü
Patlar ortasında yararcasına karanlığı
Sıkışır yüreğinin bir köşesine siyah olan ne varsa
Sonra saplar şakağına kor bıçağı
Ucu nerden çıkarsa
Kaç şafağa mal olacaksa

İntihar bombaları
Patlar bir yerinde et yığnında inşa edilen
Kemikli şehrin
Al yuvarları incitir pırtılaşmış ekşi söylemler
Gezerken damardan oluşan cılız sokakları
Dayanmaz yıkılır en ufak felakette

Büker boynunu sevgi salkımları
Ezik durur dalında
Suratını asar sabah rüzgarı
Bürünür ağıt havasında esen kanlı bir sazağa

Sonra iki cenaze kalkar ruh çıkmayan bedenden
Bir feryat kopar ardında,ama sessiz,sessiz
Hiç kimse farkına varmadan
Bir sevda ölür daha gün doğmadan
Birde kuşlar ölür aydınlığa henüz kanat çırpmadan

M.Kılıçel